

"Noe no me come". El paper de les joguines

Escrit per Tere Mollá. Ontinyent. La Independent
dijous, 5 de desembre de 2013 18:04



OPINIÓ

Aquesta és la frase comercial d'una "famosa" marca de nines per vendre aquest producte anomenat Noe. El vídeo promocional no té desperdici.

I, com que ens trobem en dates de compres de joguines, entre ahir a la tarda i una estona d'aquest matí m' " he donat un passeig" pels principals catàlegs de joguines d'enguany. El resultat segueix sent descoratjador: Hem avançat molt poc per no dir res en matèria d'igualtat entre nenes i nens.

O dit d'una altra manera: les joguines segueixen reproduint els estereotips de gènere de tota la vida.

En les joguines destinades a la primera infància se segueixen utilitzant els colors per "marcar " si són nenes o nens, encara que irrompen altres com el verd o el groc per compensar una mica els blaus i roses.

"Noe no me come". El paper de les joguines

Escrit per Tere Mollá. Ontinyent. La Independent
dijous, 5 de desembre de 2013 18:04

Però a mesura que avancem, el rosa inunda l'apartat de nines i materials que proposen jugar a ser grans fins a provocar dolor en els ulls. És un horror.

De les nines me n'encarregaré després, però en aquelles propostes que pretenen fer jugar a ser grans, sobretot destinades a les nenes, a part del color rosa de Disney, que és un horror, només es proposen activitats heteroassignadas i especialment les cuines súper equipades que van acompanyades d'imatges de nenes jugant a preparar plats o fent la compra. Tampoc poden faltar les planxes i les rentadores amb nenes utilitzant, és clar. En aquesta secció només apareix una foto d'un nen amb el carro de la compra i somrient a les dues nenes que exerceixen el paper de venedores. Res de nou sota el sol, desgraciadament.

A la secció de manualitats, torna el rosa amb força i ens trobem que la majoria de propostes són per crear abaloris com polseres de lletres, sets de maquillatges, de perruqueria, tot tipus d'artefactes per a la bellesa femenina. Ni una sola proposta coeducativa. Ni un sol joc de terrisseria, per exemple. Res.

En els jocs de taula i científics, és menys explícit en fotografies però predominen els colors blaus i turqueses. I una curiositat. En aquesta secció ens trobem amb una proposta que és un set d'anatomia d'onze peces i està dissenyat per a criatures a partir de vuit anys i la sorpresa és que és un cos completament asexual. No apareixen a la part desmuntable ni en la fixa, cap òrgan sexual ni reproductiu de dones o homes. Res. Com pretenem educar les nostres criatures des de la més tendra edat en el coneixement dels seus cossos si els amaguem d'aquesta manera?

Continuo per aquest viatge que de veritat genera molt rebuig i arribem a l'apartat de figures i escenaris, o alguna cosa semblant. L'apartat dels superherois. I dic bé són ells, els superherois masculins, els models a seguir, els que lluiten contra el mal per salvar la humanitat Això sí , amb tots els seus artefactes d'espases, pistoles, metralladores, ... tots ben proveïts per a les batalles que han de venir. Tot un model d'exemple de valors de pau, tolerància, resolució pacífica de conflictes, respecte, etc ... Sense més comentaris.

I arribem a l'apartat de nines. Terrible. Horrible. I siguin les marques que siguin. N'hi ha de tots els colors, preus, models, i totes amb els seus accessoris destinats a l'entreteniment de les nenes. I més que entreteniment jo diria que l'aprenentatge de les nenes en les tasques que s'espera que realitzin al llarg de la vida. Sabien que ja es troben al mercat les nines filles de personatges famosos dels contes clàssics? Són les filles de Blancaneus, Ventafocs, la Bella

"Noe no me come". El paper de les joguines

Escrit per Tere Mollá. Ontinyent. La Independent
dijous, 5 de desembre de 2013 18:04

Dorment i de la malvada madrastra de Blancaneus i totes elles, per descomptat complementades amb les característiques de les seves famoses mares i per tant despullades de les seves qualitats pròpies. També hi ha un ninot que és el fill del caçador del conte de la Blancaneus. Segons sembla el format masculí té menys sortida, tot i que també li han despullat de les seves pròpies qualitats per encarnar les del seu pare. Vomitiu en tots els sentits.

I, per descomptat hi ha Noe, la nina que no menja i en el vídeo promocional podem veure a les nenes com tenen la robeta estesa, preparen farinetes i repton el públic a veure si Noe, al final menja.

No pensava que això fos tan depriment. Han passat molt anys perquè tot això no hagi canviat gairebé res.

Sobre el paper de les joguines en les nostres vides no hi aprofundiré ja que no sóc experta en el tema, però el que sí que segueixo veient en tot això són les enormes gargamelles del patriarcat estenent les seves xarxes perquè tot segueixi igual i que el sistema androcèntric i els seus privilegis no es vegin amenaçats ni tan sols en el seu aspecte més simbòlic.

És cert i no puc negar-ho que també van apareixent altres models minoritaris de jocs en grups d'iguals, on es practica la solidaritat, l'equitat i altres valors que no són la competitivitat i l'anar matant per la vida o buscant prínceps que us rescatin de les nostres pròpies vides. Però aquests nous models de jocs han de comptar amb unes fèrries creences de l'entorn de les criatures que les protegeixin de la resta del grup, ja que es corre el perill que la resta de la "manada" aïlli a aquesta criatura per ser diferent.

Caldria reflexionar com a societat cada vegada que regalem una joguina, què és realment el que estem regalant, ja que de vegades, amb la millor intenció, el que regalem són patrons de desigualtat, de models socials que volem combatre per ser discriminatoris en molts sentits.

Estem en plena campanya de compra de joguines per Nadal i els Reis Mags i des d'aquest humil espai suggereixo que, amb petits actes com la reflexió de la fi últim que pretenem al regalar aquestes joguines, potser ajudem a les nostres nenes i nens a viure en un món més equitatiu, més just, més afectiu i amb valors que promoguis actituds realistes, pacifistes, relacions més simètriques i menys privilegis per a uns i menys submissió per a altres.

"Noe no me come". El paper de les joguines

Escrit per Tere Mollá. Ontinyent. La Independent
dijous, 5 de desembre de 2013 18:04

És una utopia? . Potser ho sigui, però sense creure i lluitar perquè aquestes utopies deixin de ser-ho per convertir-se en realitats seria molt dur aixecar-se als matins.

Hi ha algunes nenes que ja no volen ser princeses. I això ja no és utopia. Us deixo aquest [enllaç](#) perquè ho comproveu . Segur que us treu un somriure.